

Editorial

Tematické číslo časopisu věnované osobnosti Zdeňka Fibicha se soustřeďuje na vybrané oblasti Fibichovy tvorby, na problematiku recepce Fibichova díla a širší historický kontext obou těchto oblastí. Vzhledem k tomu, že fibichovský výzkum nepatří ani v rámci české hudební vědy k frekventovaným kapitolám, oslovili jsme autory, kteří se zabývají hudebními dějinami 19. století a kteří jsou schopni vztáhnout svou specializaci ke skladateli, jehož dvojité výročí jsme si připomněli v roce 2020 (Zdeněk Fibich žil v letech 1850–1900).

Dalekosáhlý a často komplikovaný vliv Fibichových žáků na utváření českého hudebního života je debatován v příspěvcích Markéty Kratochvílové, Jiřího Zahradky a Davida Beveridge. O přijímání Fibichova díla ve Vídni pojednává příspěvek Vlasty Reittererové, k osudům konkrétních Fibichových kompozic v Antverpách a v Bratislavě (Prešpurku) míří studie Jana Dewilde a Jany Laslavíkové.

Studie, jež pojednávají Fibichovu tvorbu, se obrací zejména ke dvěma Fibichovým doménám: k opeře a melodramu. Operu *Bouře* podrobili analýze Judith Fiehler a Helmut Loos. O vystižení nejrozličnějších inspiračních zdrojů čitelných přes operu *Blaník* usilovali Michal Fránek a Jiří Kopecký. O inovativních přístupech, kterými se ubírá současný výzkum melodramu, by měly čtenáře přesvědčit metodologicky zcela rozdílné články Jiřího Bezděka, Jany Cindlerové, Věry Šustíkové a Jana Charypara. Kontrastní svou volbou tématu a použitou metodologií jsou i příspěvky Evy Vičarové a Patricka Devina; na jedné straně stojí opomíjené dílo (mše) a na straně druhé jeden z nosných kompozičních okruhů Zdeňka Fibicha (symfonická báseň).

Jako vzácný a vítaný doplněk k výše zmíněným studiím přistupuje text Jiřího Nekvasila, který roku 2016 režijně připravil Fibichovu operu *Bouře* pro Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě.

Jiří Kopecký

Editorial

The thematic issue of this journal devoted to the personality of Zdeněk Fibich focuses on selected areas of Fibich's oeuvre, the problems in the reception of Fibich's work and the broader historical context of both areas. Since Fibich research is not a frequent chapter in Czech musicology, we have approached authors who are interested in 19th-century music history and who are able to relate their specialisation to the composer whose double anniversary we commemorated in 2020 (Zdeněk Fibich lived in the years 1850–1900).

The far-reaching and often complicated influence of Fibich's pupils on the shaping of Czech musical life is debated in the contributions by Markéta Kratochvílová, Jiří Zahradka and David Beveridge. The reception of Fibich's work in Vienna is discussed in Vlasta Reittererová's contribution, while the fate of specific Fibich compositions in Antwerp and Bratislava (Prešpurk) is the subject of the papers by Jan Dewilde and Jana Laslavíková.

The studies dealing with Fibich's work apply in particular to two domains in Fibich's output: opera and melodrama. The opera *The Tempest* is analysed by Judith Fiehler and Helmut Loos. Michal Fránek and Jiří Kopecký have sought to expose the various sources of inspiration which are readable through the opera *Blaník*. The methodologically quite different articles by Jiří Bezdek, Jana Cindlerová, Věra Šustíková and Jan Charypar should convince the reader of the innovative approaches taken by contemporary melodrama research. Contrasting in their choice of topic and the methodology used are also the contributions by Eva Vičarová and Patrick Devine; on the one hand there is a neglected work (the mass) and on the other one of Zdeněk Fibich's main compositional areas (the symphonic poems).

A rare and welcome addition to the above-mentioned studies is the text by Jiří Nekvasil, who directed Fibich's opera *The Tempest* in the National Moravian-Silesian Theatre in Ostrava in 2016.

Jiří Kopecký